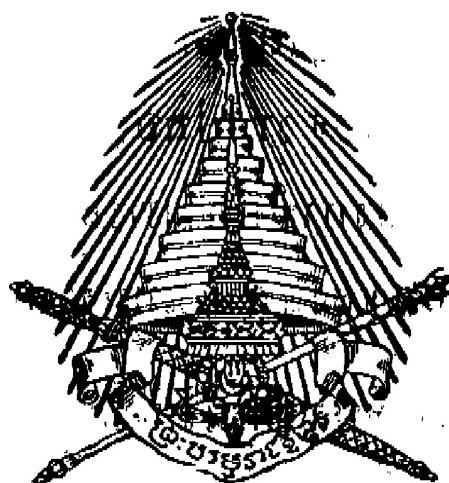

พระราชบัญญัติ

ควบคุมการใช้จุจาระเป็นปุ๋ย

พุทธศักราช ๒๔๘๐

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๔๘๐)

อาทิตยทิพอาภา

เจ้าพระยาอมราช

พล. อ. เจ้าพระยาพิษณุพรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๑๗ กันยายน พุทธศักราช ๒๔๘๐

เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

เล่ม ๕๔ หน้า ๑๑๗๐ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๔๘๐

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรที่จะควบคุมการ
ใช้อุจจาระเป็นปύย เพื่อความปลอดภัยของประชาชน

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดย
คำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
ควบคุมการใช้อุจจาระเป็นปύย พุทธศักราช ๒๔๘๐”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ในจังหวัดพระนครและ
ธนบุรี เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวัน ตั้งแต่วันประกาศใน
ราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

เมื่อจะใช้พระราชบัญญัตินี้ในเขตต์อื่น ให้ประกาศใช้
โดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๓ เมื่อได้ใช้พระราชบัญญัตินี้ในเขตต์ใด ให้
ยกเลิกบรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่น ๆ ในส่วน
ที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดแย้งกับบท
แห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้มึหน้าที่รักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

๑๑๗๑ “เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น” ในท้องถิ่นซึ่งได้ยกฐานะเป็นเทศบาลแล้ว หมายความว่าเทศบาล ส่วนในท้องถิ่นซึ่งยังไม่ได้ยกฐานะเป็นเทศบาล หมายความว่า คณะกรรมการจังหวัด หรือคณะกรรมการอำเภอ ซึ่งได้รับมอบให้ทำหน้าที่แทนคณะกรรมการจังหวัด

๑๑๗๒ “พนักงานท้องถิ่น” ในท้องถิ่นซึ่งได้ยกฐานะเป็นเทศบาลแล้ว หมายความว่าคณะมนตรีเทศบาล ส่วนในท้องถิ่นซึ่งยังไม่ได้ยกฐานะเป็นเทศบาล หมายความว่าคณะกรรมการจังหวัด หรือคณะกรรมการอำเภอซึ่งได้รับมอบให้ทำหน้าที่แทนคณะกรรมการจังหวัด

๑๑๗๓ “พนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า แพทย์หรือเจ้าพนักงานตำแหน่งอื่นซึ่งรัฐบาลหรือเทศบาลตั้ง หรือมอบหมายให้ทำหน้าที่ประจำตรวจตราดูแลการสาธารณสุขในจังหวัด หรือท้องถิ่นหรือเขตเทศบาลนั้น ๆ

มาตรา ๕ ห้ามมิให้บุคคลใดใช้อุจจาระเป็นปุ๋ยหรือมีขายหรือจำหน่ายอุจจาระเพื่อใช้เป็นปุ๋ย เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากพนักงานท้องถิ่น

เล่ม ๕๔ หน้า ๑๑๗๒ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๗ กันยายน ๒๔๙๐

ถ้าปรากฏว่า บุคคลใด ขาย หรือ จำหน่าย อูจจาระ ให้
สันนิษฐานไว้ก่อนว่าขาย หรือ จำหน่าย อูจจาระ เพื่อ ใจเป็นนุ้ย
โดยมิได้รับอนุญาต

มาตรา ๖ ให้เจ้าหน้าที่ท้องถิ่นมีอำนาจออกเทศบัญญัติ
หรือข้อบังคับแล้วแต่กรณี เพื่อ

(๑) กำหนดค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาต โดยมี
อัตราไม่เกินฉบับละหนึ่งบาท

(๒) กำหนดเงื่อนไขในการใช้ เก็บ 'ขาย จำหน่าย และ
การอื่นใดที่พึงปฏิบัติให้ต้องด้วยสุลักษณะ

(๓) กำหนดเงื่อนไขในการออก 'พักใช้' และเพิกถอน
ใบอนุญาต

มาตรา ๗ เทศบัญญัติซึ่งเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นในท้องถิ่นที่
ได้ยกฐานะเป็นเทศบาลแล้ว ได้ออกตามความในพระราช
บัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับได้ต่อเมื่อได้ปฏิบัติตามวิธีการที่กำหนด
ไว้ในพระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาล พุทธศักราช ๒๔๗๖
แล้ว

ข้อบังคับซึ่งเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นในท้องถิ่นที่ยังไม่ได้ยกฐานะ
เป็นเทศบาลได้ออกตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อได้

วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๐ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๔ หน้า ๑๑๓๓

ประกาศไว้ โดยเปิดเผย ณ ที่ว่าการอำเภอแห่งท้องถิ่นนั้น
แล้วจึงคว่ำให้ ใช้บังคับได้

มาตรา ๘ ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ ใช้ได้เฉพาะสถานที่ซึ่งระบุไว้ในใบอนุญาต และสิ้นสุดในวันที่ ๓๑ มีนาคม
แห่งปีต่อไป

ใบอนุญาตที่ออกให้แก่บุคคลใดย่อมคุ้มครองผู้เป็น คน ใช้
หรือลูกจ้าง ซึ่งอยู่ในความควบคุมของผู้ได้รับใบอนุญาต
นั้นด้วย

มาตรา ๙ ให้พนักงานสาธารณสุขและพนักงานอื่นใด
ซึ่งพนักงานท้องถิ่น ได้แต่งตั้งเป็นหนังสือมีอำนาจเข้าตรวจ
สถานที่ซึ่งระบุไว้ในใบอนุญาตในเวลาอันสมควร

มาตรา ๑๐ บุคคลใดละเมิดบทบัญญัติแห่งมาตรา ๕ มี
ความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท หรือจำคุก
ไม่เกินหนึ่งเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๑ บุคคลใดละเมิดเทศบัญญัติหรือข้อบังคับซึ่ง
ได้ออกตามมาตรา ๖ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
สิบสองบาท

เล่ม ๕๔ หน้า ๑๑๗๔ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๔๘๐

มาตรา ๑๒ อูจจาระซึ่งมีไว้โดยละเมียดบทยแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือเทศบัญญัติ หรือข้อบังคับซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้ละเมียดจัดการทำลายภายในเวลาอันสมควร ถ้ามิได้จัดการตั้งแต่วันนี้ ก็ให้พนักงานท้องถิ่นมีอำนาจจัดการทำลาย และให้ผู้ละเมียดชดใช้ค่าใช้จ่ายในการนั้นทั้งสิ้น โดยมีต้องคำนึงถึงว่าจะมีคดีฟ้องถึงศาลหรือไม่ก็ตาม

มาตรา ๑๓ บุคคลใดใช้อูจจาระเป็นปุ๋ย หรือมี ขาข หรือจำหน่าย อูจจาระเพื่อใช้เป็นปุ๋ยอยู่แล้วในวันใช้พระราชบัญญัตินี้ ต้องขอรับใบอนุญาตภายในสามสิบวันนับแต่วันใช้พระราชบัญญัติ

มาตรา ๑๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ตามมติคณะรัฐมนตรี)

พิบูลสงคราม

รัฐมนตรี